

ΒΙΓΝΟΝΙΑ Η ΜΕΓΑΛΑΝΘΗΣ.

Bignonia grandiflora. (Thun 6)

Class. Didynamia angiosperma.

B. glandiflora foliis pinnatis, foliolis ovatis
accuminatis dentatis, panicula terminali, tubo
corollae calycis longitudine. (W).

Τὸ περικαλλὲς τοῦτο φυτὸν, γεννόμενον αὐτομάτως ἐν ταῖς σινηκαῖς καὶ ἵππωνικαῖς χώραις, καλλιεργεῖται ἐν Εὐρώπῃ ἐντὸς ἀρδανίων, καὶ κασμεῖ πολλαχοῦ τὰς ἔξεδρας καὶ τοὺς κήπους τῶν πλουσίων καὶ μεγιστάνων. Οἱ καυλὸς αὐτοῦ ἐστὶν ἐλικοειδῆς, καὶ παράγει ἄνθη μεγάλα καὶ εὔγορφα ἐν εἶδει. Ήδησων δικτεθειμένης, καὶ μετὰ στεράνης καθόνοχωνοειδοῦς, διηρημένης εἰς πέντε λοβούς ἀνομοίους, χρώματος ἐξωτερικῶν, μὲν κιτρίνου χρυσίζοντος, ἐσωτερικῶν δὲ ἐρυθροκιτρίνου μετὰ γραμμῶν. Λί θάλαττας τῶν κλάδων αὐτοῦ οὖσι λίκην ἀπεκτικούνται τὸν χαιρόντα.

I. ΔΕ-ΚΙΓΔΑΛΛΑΣ.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΑΣΤΕΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΑΣΜΑΤΑ.

(Συγέγ. Ιδε φυλλάδ. 422.)

10) Η ἀτυχὴς Γιαννοῦλα.

Οὐλαῖς ἡ νιές παντρεύονται,
Οὐλαῖς παντρολογιοῦνται
Καὶ πέργουν παλληκάρια,
Μὲ σπαθιὰ καὶ μὲ τσεπράζια.
Καὶ ἡ Γιαννοῦλα ἡ ὄμορφη
Ἐπῆρε τὸ μαράζη¹⁾
Καὶ τὸ σκουντερλομόντρη²⁾
Ἄτοχιά της
Δυσυγιά της!
Τοῦ δένεις ψωμί
Δὲν τὰ τρόφια,
Τοῦ βρίνεις κρασί³⁾
Καὶ δὲν τὰ πίνεις.
Τρομάρα του!
Λαχτάρα του.
Περκαλεύεται ἢ τὸν θεό,
Ο θεὸς εἶναι ψηλά⁴⁾
Πάσι εἰς τὴν μάνα της,
Πάσι ἃ τὴν μακά της:
—Οἶχον ἡ κακόμοιρη
ώχους ἡ βαρυσύμοιρη!

(¹) Μαράζης (εἰς τοῦ μαραζίναν); δ σκυθρωπὸς καὶ στρυφός.

(²) Ο καταράς καὶ μελαγχολικός.

Τὸ κρῆμα μ' νᾶ γγί, μάνχ μου
Τὸ κρῆμα καὶ τὸ ἄδικο,
Μούδωνες ἐν κούτσουρο.

Πάρτο καὶ πελέκα το
Καὶ κακομελέτα το.

11) Ἀπαιτήσεις γεάνιδος.

Πέρασ' ἀπό να γιοφύρε
Κ' εἰδὼ μιὰς τὸ πανεθύρι,
Μὲ τὴ μάνχ της μαλλώνει
Καὶ τὴ δαυλομουντζουρώνει.
—Σοῦσιπα, μάνχ, πάντρεψέ με,
Σπιτονοικούρεψέ με,
Γέρον ἄνδρα μή μου δώσεις
Τὶ ταχυὰ θὰ μετανοιώσης
Πικτὸς γέρος οὐκέ πωτάει
Πούειν τὸ ἀλεύρι, πούειν τὸ ἀλάτι,
Πούειν ταύγα τῆς ἑδομάδας,
Τὰ κοτασσόλα¹⁾. τῆς τάβλας.²⁾

ΔΙΔΩΡΑ.

ΠΕΡΙ ΗΑΙΚΙΑΣ. Ζήτηρικ διηγέρθη πρὸ καιροῦ
ὅτι διανοητικὴ ἐργασία είναι ἐπιβλαβῆς εἰς τὴν
ὑγείαν, καὶ ἀν Βραχύνη τὴν ζωήν. Εἰς τὴν ἐξέτα-
σιν τοῦ ζητήματος τούτου δὲν ἐπεμβαίνομεν, απεί-
δομεν μόνον νὰ ἐκθέσωμεν εἰς ποιον γῆρας εὑρίσκον-
ται σήμερον πολλοὶ τῶν πεπχιδευμένων ἀνδρῶν τῆς
Γαλλίας, καὶ μάλιστα τῆς Ακαδημίας αὐτῆς.

Ο K. Viennet, καὶ τοι 89 ἑτῶν ἡλικίας, διαπη-
ρεῖ πάσῃς τὰς διανοητικὰς αὐτοῦ δυνάμεις. Ο K. de
Séguir, ἑτῶν 86, τόσον εἶναι ἐν γνώσει τῶν περι-
ζύτων, ὅσον καὶ ὅτι τριπλονταστής. Ο de
Pongervilles, 76 ἑτῶν, ἐτελείωσεν ἐσχάτως τὴν
ἐπιθεώρητιν τῆς ὑπὸ αὐτοῦ μεταφράσθείσης Λου-
κρετίκης, ἥτις πρὸ ἀλίγου καιροῦ ἐφάνη τὴν τετάρτην ἔκ-
δοσία. Ο Lebrun, 82 ἑτῶν, εἶναι τόσον εὔρωστος
καὶ ὑγειής ὅσον καὶ πρίν. Ο Villemain, ὁ πατήρ
τῆς Ακαδημίας, μὲ δῆλην τὴν προθεσμούσαν του ἡλι-
κίαν δὲν φένεται διατεθευμένος νὰ παραπέτη τὴν
ἔδραν του καὶ ἀπελλαγῇ τῶν χρεῶν ισοβίου γραμ-
ματέως τῆς Ακαδημίας, ἀτινα μετὰ τῆς μεγαλητό-
ρας ἀκριβείας ἐκτελεῖ. Ο Λαμπαρτίνος εἶναι ἑτῶν 76,
καὶ ὅμως τὸ βῆμα αὐτοῦ εἶναι ἐλαστικώτατον, ἵζ-
τε δὲ ὅρθιος ὅσον καλλιόπειρας καὶ κατά τὸ 1848. Ο
Flourens, 76 ἑτῶν, εἰ καὶ ἐπὶ δέκατη ἀσθενής, ἐκτε-
λεῖ τὰ χρέη του τακτικώτατα. Ο κόμης Charles de

(¹) Τὰ ἀπομένοντα τεμάχια ἀρτου.

(²) Τῆς τραπέζης (table) ἢ τῆς σκευοθήκης, ἥτις πολλάκις
εἶγαι μία μόνον σαγίς, ἐν τῷ τίθεται ὁ ἀρτος.

Montalembert καὶ ὁ Ponsard, ὁ δημοτικὸς ποιητὴς, καὶ τοι ἀμφότεροι ἀσθενεῖς, κέκτηνται ὅλας τὰς δικνοντικὰς αὐτῶν δυνάμεις. Ὁ Γουζώ ἐτῶν 79, καὶ ὁ Τιέρ 69, ἀντιπροσωπεύουσι τὴν Ιουλιανὴν μοναρχίαν μὲ δῆλην τὴν δέουσαν ἴσχυν, ἀμφότεροι δὲ οἱ γέροντες. Ορλεανισταὶ χαίρουσιν ἀκραν ὑγείαν. Ὁ Berryer, ἐτῶν 74, εἶναι τόσον ζωηρὸς καὶ ἐνεργητικὸς, δοσον πᾶς τις ἄλλος ἔχων τὰ ἡμίση ἔτη αὐτοῦ.

Ο Βίκτωρ Κουζέν, πρὸς ὄλιγων μόλις μηνῶν ἀποθνάν, ὁ πειθαρίμος οὗτος βιογράφος τῶν γυναικῶν ἐπὶ Λοδοβίκου ΙΔ', καὶ τοι πάσχων, κατ' ἕτος τατικώτατα ἐπεχείρει τὴν χειμερινὴν εἰς Cannes ἐπίσκεψίν του. Ὁ δούξ de Broglie 82, ἐτῶν κηδεστής τῆς κυρίας de Stael, διατηρεῖται τοσοῦτον ζωηρὸς δοσον καὶ δὲ τὸ νέος. Νεώτερα μέλη τῆς Ακαδημίας, ἀπὸ 60—70 ἐτῶν εἶναι τὰ ἀκόλουθα. Ὁ δούξ de Noailles, Prosper Mérimée, Saint-Marc Girardin, Sainte-Beuve, Vitet, Rémusat, Doucet, Nisard, Dupanloup, Sandeau, Dufaure, Falloux καὶ Laprade.

ΟΤΓΓΟΙ ΚΑΙ ΤΟΡΕΙΣ. Ὁ ιστορικὸς Barnet λέγει ταῦτα περὶ τῆς λέξεως Whig: «Αἱ δημοτικαὶ εἰσοδίαι τῶν νοτιοδυτικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Σλασίας σπανίως ἐπαρκοῦσιν εἰς τὴν ἀπατουμένην ἐτησίκ κατανάλωσιν, αἱ δὲ βόρειοι ἀπ' ἐναντίας περάγουσι πλέον ἢ δοσον ἔχουσι χρεῖαν. Οἱ τῶν δυτικῶν λοιπὸν ὑπάγουσι κατ' ἕτος ἐν συνοδίᾳ εἰς Leith πρὸς ἀγορὰν σιτηρῶν διὰ τὸν χειμῶνα, ἐκ δὲ τῆς λέξεως Whigam, ἐν χρήσει εἰς δύογίαν τῶν ἵππων, ὠνομάσθηκεν Whiggamors.»

Τὸ 1658 ὑπεκινήθη ὁ λαός τῶν δυτικῶν ἐπαρχιῶν ὑπὸ τῶν Πρεσβυτεριανῶν, καὶ ἐγερθεῖς, ὀργιλῶς ἐπορεύετο κατὰ τοῦ Εδιμβούργου ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ιερέων αὐτῶν. Ὁ Μαρκέσιος Ἀργύλου (Argyle), ἐξελθὼν μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν, ἀπέκρουσε τοὺς ἐπαναστάτας, ἥ δὲ μικρὰ αὖτη ταραχὴ ὠνομάσθη ἡ εἰσβολὴ τῶν Whiggamors. Ἐκτὸτε δοσον ἀντετάσσοντο εἰς τὴν Αὔλην ἐκαλοῦντα καταφρονητικῶς Whigs.

Ἴσως αὕτη εἶναι ἡ πηγὴ ἐξ ἣς ἐλήφθη ἡ λέξις Whig, καὶ προσηρμόσθη τοῖς ἀντιπολιτευομένοις τὴν Κυβέρνησιν. Ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν μᾶς δίδει ἐξήγησιν τῆς ἀληθοῦς σημασίας τῆς λέξεως, ἦτις, διὰ τῆς ἐρεύνης τῆς Γαελικῆς (Gaelic), Κελτικῆς (Celtic), Ισλανδικῆς (Islandis) καὶ ἄλλων γλωσσῶν τῆς Ιδίας οἰκογενείας, φαίνεται ὅτι σημαίνει κίνησις, ὁδός, πρόσδοση, δύναμις, ἀρχὴ, καὶ πιθανῶς μετεχείριζοντα αὐτὴν οἱ Σκωτοι τῶν Δυτικῶν μερῶν, ὅτε καθιδήγουν τοὺς ἵππους των, δύοις οἱ ἄλλοι ἐν Ἀγγλίᾳ ἀμαζηλάται μεταχειρίζονται τὸ Gee-ho, καὶ οἱ Γάλλοι Hué donc! allez donc! Ἡ γνώμη αὕτη στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἑτοῖς:

Γοτθιές:— Wigam, bellum genere, pugnam consergere.

Ἀγγλο-σκωνιές:— Whig, bellum praelium. Whigcrafts, ars bellica. Wigmen, bellatores. Wiga, bellator.

Γερμανιές:— Widarwigo, rebellio, Widarwigum, rebelles.

Κιμβριές:— Ef Wig, occido. Wogur, athleta καὶ πάλιν.

Γοτθιές:— Wigs, via.

Ισλανδιές:— Vegur, via, iter.

Άρκούμενοι εἰς τὰ παραδείγματα ταῦτα, περιοριζόμενοι γὰρ εἴπωμεν ὅτι ἡ λέξις Wig ἡ Whig εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν παρὰ Irhe, Medinger, Spellman καὶ ἄλλοις ἐξηγηταῖς ἀπαντᾶ δὲ καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἡ λέξις Vigor εἶναι ἐκ τῆς αὐτῆς φύσης.

Τὸ δνομα τοῦ ἑτέρου κόμματος Τοργ παράγεται ἐκ τοῦ Τορ ἥτοι καταδιώκτης, καὶ ἐν γένει πάντοι, τι προξενεῖ φόρον διὰ τὴν ἴσχυν καὶ τὸ ὑψός αὐτοῦ.

Παρατηρήσεως ἄξιον δτι ἐν τῇ Ιερνο-Γαελικῇ (Hibern-Gaelic) ἡ ιρλανδικὴ ἡ λέξις Τορ ἡ Τορρ, σημαίνει πάντοτε ὑπεροχὴν ἡ κατὰ δύναμιν, ἡ κατὰ θέσιν.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ. Τὸν τελευταῖον ίούλιον 167 πλοῖα ἐχάθησαν, ἐκ τῶν ὅποιων 68 ἦσαν ἀγγλικὰ, 24 Νορθεγικά, 23 ἀμερικανικά, 14 Γαλλικά, 8 Δανικά, 8 Πρωσικά, 6 Ολλανδικά καὶ 16 διαφόρων ἄλλων ἐθνικοτήτων.

Κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον 44 πλοῖα ὑποτίθεται ὅτι ἐχάθησαν αὔτανδρα, διότι οὐδὲν ἡκαύσθη περὶ αὐτῶν. Οἱ διλικδές ἀριθμὸς τῶν ναυαγηθεόντων πλοίων ἀπὸ τὴν 1 ἴκνουαρίου μέχρι 31 ίούλιου τοῦ παρόντος ἔτους εἶναι 1684, ἀπέναντι 4659 τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος τοῦ 1866.

ΚΑΡΛΙΝΗΣ Ο ΤΠΟΚΡΙΤΗΣ. Ξένος πάσχων ἀπὸ μεγίστην μελαγχολίαν ἐπεσκέφθη ποτὲ Γάλλον Ιατρόν. Ο Ιατρὸς ἐσυμβούλευτος τὸν ἀσθενῆ νὰ φοτῆ εἰς διασκεδάσεις, καὶ πρὸ πάντων νὰ συχνάζῃ εἰς τὴν Ιταλικὴν Οπεράνην, ὅπου ὁ Καρλίνης καθ' ἐκάστην ἐσπέρχεται διήγειρε τὴν εὐθυμίαν τοῦ ἀκροτηρίου. — Ἄν ὁ Καρλίνης, λέγει ὁ Γάλλος Ιατρὸς πρὸς τὸν ἀσθενῆ, — δὲν διασκεδάσῃ τὴν μελαγχολίαν σου, ἥ ἀσθένειά σου εἶναι ἀνίστος. — Ά! Κύριε, ἀπεκρίθη ὁ ἄλλος, ἐγὼ εἶμαι ὁ Καρλίνης, καὶ ἐνῷ διασκεδάζω διλόκληρον τὴν πόλιν τῶν Παρισίων καὶ κάμνω τοὺς ἀκροστάτας μου νὰ ἀποθνήσκωσιν ἀπὸ γέλωτα, ἐγὼ ἀποθνήσκω ἀπὸ μελαγχολίαν καὶ λύπην.

Φ. Α. Μ.